

RODOGAPSA

Srpen 1943

5.

Na prahu léta
slunce otevírá dveře.
Za nimi cesty
jako stříbrné šňůrky
krouží kolem tvých nohou
zdobí ti boty lesklým prachem
a ve stinných zákoutích
ti chystají místo k odpočinku.
Víš, proč nikde nekončí?
Spojují se v jednu nádhernou dálku
abys pro své toulání
vždycky našel prostřený stůl.

S mírným zpožděním jako rychlík na českotřebovské trati
se do vašich rukou řítí úplně nová Rodocapsa. Jako vždycky
trochu jiná - dnes v ní nenajdete jméno Koryse Old Piráňhy.
Protože se okruh čtenářů rozšířil, upouštím od jejich matení.
Na dalších stránkách na vás číhá několik slov k soutěži
Marihuana, několik povídek, klasická balada a na konci
příspěvky do letošního Trapsavce.

Příjemný počteníčko vám přeje

Kavče.

M A R I H U A N A

Malá recese intelektmanna Hulána

Soutěž o nejlepší tramské vozítko dostoupila svého vrcholu. Hulán může poskakovat radostí nad zájmem kamarádů o tuto akci. Dnes vám předkládáme některé návrhy, zajímavé svým vzhledem a odvážným konstrukčním řešením. Nečekejte a brzy pošlete náčrtky svých nápadů, aby mohly být zařazeny do konečného hodnocení - nejdéle do 15. října t.r.

Vedle ceny "Zlatý hřeb do rakve automobilismu" rozhodli jsme se udělit i zvláštní cenu Rodocapsy "Hulánův stříbrný patník" pro konstruktéra, který nejlépe vyřeší otázku pohonu vozítek. Znovu opakuje, že rum je jako pohonná hmota přísně zakázán.

Pro ty, kteří se dosud nesetkali se soutěží Marihuana opakuje:

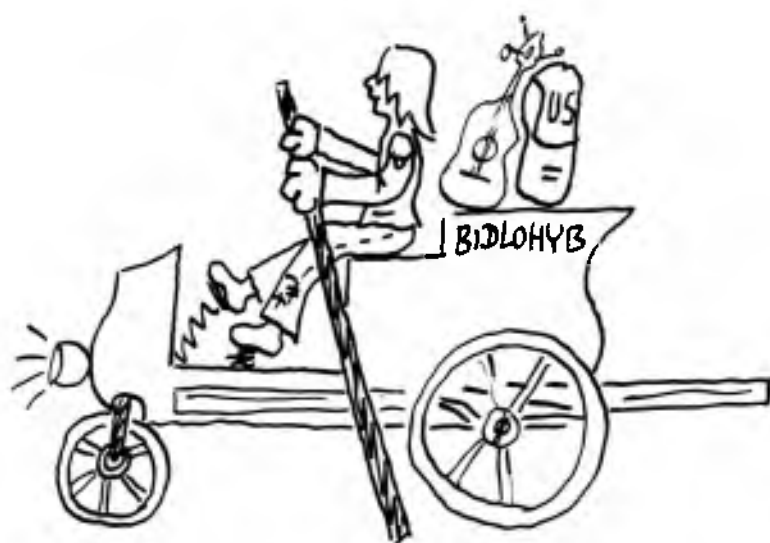
Soutěž je určena těm, kteří pomocí hlavy přemýšlejí, vymýšlejí, domýšlejí a smýšlejí. Je to soutěž o nejlepší tramské vozítko, jehož parametry budou odpovídat mandráckým normám VSN 02 12 02. Nejlepší stroj bude nazván "Zlatá skoba do rakve automobilismu" a výherce bude odměněn. Tramská vozítka mohou být poháněna jakýmkoliv zdrojem, kromě rumu. Jako příklad jsme v minulé Rodocapse uvedli několik vozítek typu Hulán - kolobrndu CINCINATI, stíhací stroje pohonem na slabě přepjatou páru FITIBUS aj.

S pozdravem

"... tak už vám to peďouři dojezdilo"

vám hodně štěstí přeji

Kavče a Tom.

BIDLOHYB - tříkolka pro nenáročné trampy, samotáře.
Pohon obstarává bidlo, kterým se řidič odstrkává.
Do kopce používáme dvě bidla - jedno k jízdě a druhé
k brzdění. Vozítko je vhodné pro jízdu vysokým sněhem.
Konstruktér: Kavče

POSUVNÍK DE LUXE - vozítko vybavil konstruktér /Kavče/
vrtulí, která obstarává pohyb posuvníku. Za bezvětří se
používá zvláštní zařízení /trubice/ kterým je vzduch foukán
z úst proti vrtuli. Konstrukčně velmi jednoduchý.

Spacák, který se u ohniště krčil jako neforemná jitrnice se zavrtěl, zaskřípal a vysunula se ježatá hlava šerifa Lotosky. Zaškaredila se.

"Čti si," poprosil "ať můžu klidně usnout."

Spal jen chvíli. Bajda s ním zatřásl a strkal mu Mladý svět zpátky.

"Všechno sem si přičet" ujistil Lotosku, " a už tě nebudu budit. Právě jsem se rozhod, že pošlu něco do Trapsavce. Jdu skládat báseň."

Lotoska neodpověděl a otočil se k němu zády. Bajda se chvíli motal po campu, hledal papír a tužku. Když obojí našel, ovšem za pomoci šerifa, kterého kvůli tomu dvakrát budil, sedl si na pařez a dal se do psaní.

Když byl hotov, probudil Lotosku.

"Už to mám" oznamoval"poslouchej:

Kdo je tramp

to každej pozná

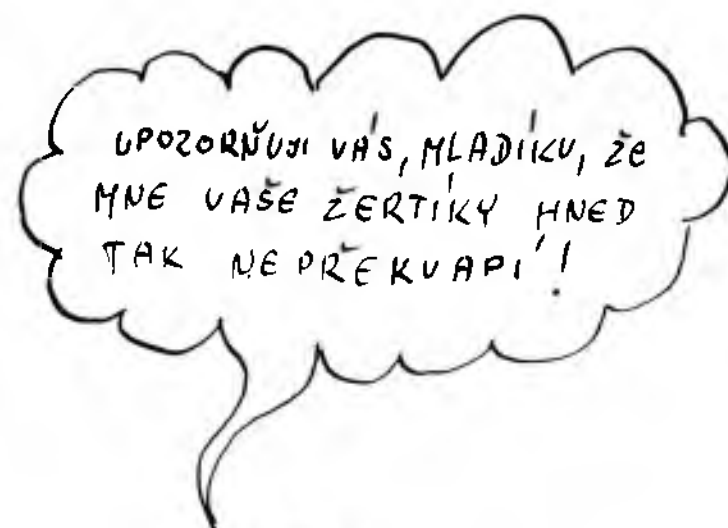
jde do lesu

čeká ho cesta hrozná.

Jde k svému cíli.

Ať půlnoc šťastně přečká

ať neupadne do bláta

Kačča - Tam

J E D E N Á C T Ě O H N I Š Ť Ě

Od té doby, co Johnny Červotoč prohlásil plácek pod skálou za své působiště, neměl na něm klid. V jeho přítomnosti tam sice nevkrčila lidská noha, ale řada neklamných známek mu říkala, že kdosi jeho camp navštěvuje a tropí nepřístojnosti. A potom - těch deset ohnišť! Jako veliké černé květy pokrývaly loučku jedno ohniště vedle druhého, a Johnny si marně lámal hlavu, kdo je udělal a proč je jich tolik.

"To máte tak" vysvětloval mu onehdy jeden drvoštěp, "když sem přijdou turisté nebo děcka tak si každý udělá svý vohniště. Nechtějí sedět u cizího popela, to je to. Pak to tu vypadá jak na smetníku."

Johnny si usmyslel, že tyto zlořády napraví. Jednou v sobotu se dal do práce a když skončil, nebylo po ohništích ani památky. Jen uprostřed loučky zbylo jediné, u kterého se pak v noci hrál a vařil guláš. Tehdy byl Johnny naplněn radostí z dobře vykonané práce a na hezkém campu se cítil dokonale šťasten.

Uplynul měsíc a Johnny Červotoč se znovu vydal na svůj plácek. A co nevidí - na louce se černá deset čerstvých ohnišť a už z dálky se mu posmívá.

Johnny neřádl, ani nespílal vinníkům padourů a vandalů. Potlačil veškeré agresivní choutky. Šel a v koutku u skály, pod polámanou osikou si rozdělal ohen. A pak každou sobotu se na tom místě hrál a vařil guláš, a každou neděli své ohniště pečlivě uklidil. To aby dokázal sám sobě, kde začíná a končí hranice lásky k zeleným loukám a večerním ohňům.

TRAPSAVEC

1973

PROČ MYSLÍTE, ŽE
MUŽA MUSÍ BÝT
VŽDYČKY JEN
ŽENSKÁ?

DL O U H Á C E S T A

Víš, kamaráde, to je dlouhá cesta
těžká pro toho, kdo se chce jenom svézt
a lehounká jak chmýří pampelišky
pro ty, kteří dojdou na konec.

Pěšinu k lesům v trávě najdeš snadno.
Svůj první krok si ozdob odvahou
a věř, že zítra v našem starém campu
nebudeš sám. Další přijdou za tebou.

Víš, kamaráde, hluboko je v srdci
volnost a láska, touha jít,
ten, kdo je líný až na dno se sklonit
málokdy spatří před sebou svůj cíl.

Ke štěstí trampů vede dlouhá cesta
a k němu časem došel mnohý z nás.
Jdi stále přímo i kdybys ztratil sílu
ale já vím - ty vytrváš!

J A K J S E M S E S T A L T R A M P E M

Bylo mi devět let když si mě dědeček, starý tramp, pozorně prohlédl a pravil, že ze mně udělá zálesáka.

"Jsi už dost velký na to, aby ses stal trampem. Pojedeš se mnou."

Chabě jsem odporoval. Nezdálo se mi příjemné vydat se na první vandr v prosinci, za silného mrazu a metelice. Ale děda byl o mnoho silnější a přemluvil mne.

Cestou z nádraží mi vítr sebral teletinu a za trest jsem musel šlapat hlubokým sněhem první.

"To ti udělá dobře, alespoň se otužíš," pokřikoval za mnou děda. Teskně jsem vzpomínal na vytopený vlak, kterým jsme sem, do bílé pustiny přijeli.

Tábořili jsme na břehu zamrzlého potoka a dědeček mě poslal pro dřevo. všechno bylo pod sněhem a tak jsem přinesl několik klacíků, které označují lyžařům cestu. Teletinu jsme nenašli, ačkoliv ji děda pilně hledal, a nezbylo mi nic jiného, než se uložit do sněhu. Dědeček mě přikryl ledovým kvádrem.

Ráno jsem se místo snídaně napil rozteklého sněhu a děda mě hodil do prosekaného otvoru v ledu, abych se ještě víc otužil. kolem jel právě lyžař s čepicí přes uši a podívoval se dědovým výchovným metodám.

"Chlapec je zhýčkaný," vysvětloval dědeček. "A to víte, my trampové už leccos vydržíme."

Využil jsem jejich hovoru a ztratil se v lese. Poháněla mě představa teplého vlaku a v dětské nerozvážnosti jsem si myslel, že nádraží lehce najdu. Ale marně jsem se brodil závějemi, zatímco rampouchy na mně vesele chřestily.

Pak mě našli kamarádi z nedalekého srubu. Posadili mě ke kamnům, pohostili gulášem a já jim za to vyprávěl o svém trápení s dědečkem. Strávili jsme spolu celou neděli a domů jsme jeli společně. No, a potom jsem se stal trampem k úplné dědečkově spokojenosti.

SPACÁK PRO DVA

Johny Červotoč se potácel po mýtině a teskně vzhlížel k noční obloze. Jindy chodíval lesem lehce a bujaře, neboť se na cestu pravidelně posilňoval v hostinci "U ztracené ponožky". Táhla se pak za ním vůně piva, které mu příjemně žbluňkalo v žaludku. Dnes se v něm převaluje obrovské moře ovocenky, jehož vznik provázeli šenkýř slovy:

"Copak za to můžu? Pivo nemám. Napij se moštu a dej mi pokoj."

Johny doklopýtal na svůj plácek. Rozdělal oheň, rozbalil spacák a hodlal povečeřet. Znenadání slyší tenký hlásek:

"Já se vohřeju, jo?"

Tramp vyskočil, rozhlížel se kolem, ale těžko něco vidět když je tma.

"Povídám, u toho vohně se vohřeju!"

U ohniště sedí velký zelený žabák, poulí oči a natahuje pracičky do plamenů.

"Co tu děláš?" vyděsil se Johny.

"Nic," skřehotal žabák "čekám až půjdeš spát."

Poškrábal se na zádech a pokračoval:

"Dřív jsi vždycky přišel, zpíval sis po lese a za chvíli jsi spal. Já jsem vskočil za tebou do spacáku a hřál jsem se až do rána. Já mám rád teplo. Ale ty jseš dneska~~xx~~ moc čerstvej, víd? Počítám, že v hospodě sis piva moc neužil."

Tramp se při těch slovech otrásl.

"Ty jsi spával se mnou ve spacáku? A to jsem se ... nikdy neprobudil?"

"Chodím za tebou dva roky a nikdy jsi na to nepřišel."

Johny Červotoč se po něm trpce podíval, vstal a ryhkle se vsoukal do spacáku. Žabák si hřál nožky na žhavých uhlících,

